

E E R - F E S T O N
V O O R
F R E D E R I K D E N G R O O T E N ,

Ter gelegenheid van den te HUBERTSBURG geslootenen

V R E D E ,

Op den XV. van Sprokkelmaand des Jaars
M D C C L X I I I .

A l wat ons de oude Dichtkunst maald,
In Helden-Zangen, hoog verheeven;
Daar een *Achilles* roem behaald,
Door zyne dapp're Daân, voor Trojes Muur bedreeven.
Of daar *Eneas*, ('t Zwaard ontvlucht
Toen Ilium zig zag verbranden,)
Gantsch Latium door 't Krygsgerucht
Deed beeven, en 't Geweer wrong uit Prins *Turnus* handen,
Is niets, hoe roemryk, hoe vermaard,
By FREDRIKS groote Daaden waard.

Men roem' den Stryb'ren Macedoon,
Den nooit verwonnen *Alexander*;
Held FREDRIK spand nogthans de kroon.
Daar hy de Vrede-Olyf vlegt om zyn Zegeftander.
Hy, na het woedend Krygsgedrocht
De Keel te hebben toegeneepen,
Terwyl het hem te dwingen zegt,
En den beoogden Roof dacht in zyn Nest te fleepen,
Verdiend de hoogfte roem en eer;
Hy vogt om 't zyne en niemands meer.

Een

Een meer dan Gordiaansche Knoop,
Door Staatlist in elkaâr gedrongen
Ter kneveling van gansch Euroop',
Week voor zyn Helden-Staal, en is van één gesprongen.
Geweld en list zag toen geen kans.
Die breuk zoo haastig weêr te heelen,
En FREDRIK hield het Veld althans;
Tot dat de Tweedracht moe van haare Rol te speelen,
Voor Vreede vlood, die schooner daagd,
Om dat zy FREDRIKS Keuz' behaagd.

Ex Tempore.

F. BERKENKAMP.

H E T